

USCIRF-RECOMMENDED FOR SPECIAL WATCH LIST

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی بین المللی مذهب (USCIRF) یک کمیسیون مستقل، دوحزبی دولت فدرال ایالات متحده است که بر حق جهانی آزادی مذهب یا عقیدتی در خارج از کشور نظارت میکند. USCIRF در سال 1998 بر اساس قانون آزادی بین المللی مذهب (IRFA) تأسیس شد که از استانداردهای بین المللی برای نظارت بر نقض آزادی مذهبی یا عقیدتی در خارج از کشور استفاده میکند و توصیه های را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه و کانگریس ارائه میدهد. USCIRF یک نهاد مستقل و مجزا از وزارت امور خارجه ایالات متحده است. راپور سالانه 2020 به مثابه اوج فعالیت یک ساله کمیشنر و کارکنان متخصص به منظور مستند سازی بدرفتاری های رخ داده و ارائه پالیسی های مستقل سیاستگذاری به دولت ایالات متحده است. راپور سالانه 2020 شامل دوره جنوری 2019 تا دسامبر 2019 است، اگرچه در برخی موارد به رویدادهای مهم که قبل یا بعد از این فاصله زمانی رخ داده است، اشاره میشود. برای کسب معلومات بیشتر در مورد USCIRF، به این وبسایت مراجعه کنید یا مستقیماً با شماره 202-523-3240 با USCIRF تماس بگیرید.

یافته های کلیدی

اعضای این جامعه پست های کلیدی را در دولت، رسانه ها و صنعت خصوصی در اختیار دارند. هندوها و سیک ها از سال 2016 دارای [کریسی اختصاصی](#) نماینده گی در پارلمان هستند و برخی از آنها نیز در مشاغل دولتی استخدام شده اند. در نوامبر 2019، دولت افغانستان همچنین سفر بدون ویزا را برای سیک ها و هندوهای افغان تبار که هم اکنون در هند اقامت دارند [برقرار کرد](#). با وجود این تلاش ها، جوامع کوچک اقلیت های مذهبی - از جمله هندوها، سیک ها، مسیحیان، مسلمانان احمدی و بهائیان که در دوران طالبان نقض حقوق بشر را تجربه کردند - همچنان در معرض خطر قرار داشتند، بدون اینکه به خاطر ترس از انتقام خشونت آمیز توسط گروه های تروریستی یا تمام جامعه بتوانند علناً مناسک مذهبی خود را بجا بیاورند.

در طی سال های اخیر دولت افغانستان یک سلسله اقدامات را برای بهبود امنیت اقلیت های مذهبی انجام داده است، از جمله افزایش حضور نیروهای امنیتی در محلات شیعه نشین و اجازه مسلح شدن غیرنظامیان شیعه تحت نظارت پولیس در مراسم مانند عاشورا. حملات تروریستی علیه جشن های مذهبی شیعه تا حدی به دلیل همین تلاش ها کاهش یافته است. با این حال، فقدان کنترل دولت بر تمام قلمرو این کشور، مشکلات مداوم در زمینه [فساد](#) و عدم توانایی نیروهای امنیتی در مناطق که دولت کنترل آنها را در اختیار دارد، مانع از موثریت کلی این تلاش ها شده است. بر اساس [راپور خاص](#) سرمفتش خاص در بازسازی افغانستان در جنوری 2019، کنترل مستقیم دولت بر قلمرو تنها شامل 63.5 فیصد از تمام مردم افغانستان میشود.

در سال 2019، شرایط آزادی مذهبی در افغانستان حین تداوم بی ثباتی سیاسی و جنگ داخلی این کشور همچنان یک روند منفی داشته است. فقدان امنیت همچنان مهمترین چالش برای حمایت از آزادی مذهبی یا عقیدتی در این کشور است. با وجود مذاکرات صلح بین دولت ایالات متحده و طالبان، حملات مداوم گروه های افراطی که از همه مهمتر شامل طالبان و دولت اسلامی شاخه خراسان (ISKP) است، نه تنها ثبات کلی افغانستان را تهدید میکرد بلکه مخصوصاً مسلمانان شیعه را به خطر میانداخت. در سال های اخیر حملات تروریستی علیه جامعه شیعه که رهبری، محلات، اعیاد و عبادتگاه های آنها را هدف قرار میدهد شدت یافته که این روند در سال 2019 نیز ادامه پیدا کرد. این حملات تروریستی علیه جوامع اقلیت های مذهبی نگرانی های گسترده را نسبت به مشکل کنونی تروریسم علیه اهداف غیرنظامی، دولتی و نظامی افغانستان نشان میدهد. در اکتوبر 2019، مأموریت امداد رسان سازمان ملل متحد در افغانستان (UNAMA) میزان قابل توجه از تلفات غیرنظامیان را در سال 2019 همانند سال گذشته [راپور داد](#) (8,239 نفر) که اکثر آنها در نتیجه حملات بازیگران غیردولتی بود. در جریان سال مذکور، حملات تروریستی در افغانستان به دلیل مخالفت با مذاکرات صلح ایالات متحده و طالبان و خشونت های مرتبط با انتخابات ریاست جمهوری سپتامبر 2019 شدت گرفت و موجب شعله ور شدن مناقشات در جامعه افغانستان گردید.

افغانستان در سال های اخیر تلاش کرد تا عدم مساوات که جوامع اقلیت مذهبی با آنها روبرو هستند را برطرف کند. از زمان سقوط دولت طالبان، جایگاه اجتماعی و سیاسی مسلمانان شیعه بهبود یافته است، طوری که

توصیه ها به دولت ایالات متحده

- افغانستان را به دلیل مشارکت یا تحمل موارد نقض شدید آزادی مذهبی بر اساس قانون آزادی بین المللی مذهب (IRFA) در فهرست ناظر خاص وزارت امور خارجه قرار دهید، و همچنان طالبان و ISKP را به دلیل مشارکت در نقض نظام مند، مداوم و جدی آزادی مذهبی مطابق با تعریف IRFA به عنوان "نهادهای نگران کننده" تعیین کنید.
- اطمینان حاصل کنید که حمایت از آزادی مذهبی یا عقیدتی در تمام مذاکرات آتی بین طالبان و دولت افغانستان گنجانیده شود و روابط نزدیک بین آزادی مذهبی و امنیت در کلیت آن به رهبری سیاسی افغانستان تأکید گردد.

- نگرانی‌های مربوط به آزادی مذهبی، از جمله حمایت از عبادتگاه‌ها را در برنامه‌های کمک و آموزش با محوریت مقابله با تروریسم، حل اختلافات فرقه‌یی و تقویت قانون و نظم بگنجانید که با استفاده از بودیجه وزارت امور خارجه، اداره توسعه بین‌المللی ایالات متحده (USAID)، سازمان چالش هزار و وزارت دفاع ایالات متحده انجام میشوند؛
  - وزارت‌های معارف، معلومات و فرهنگ و حج و اوقاف افغانستان را تشویق کنید تا اطمینان حاصل کنند که کتاب‌های درسی و برنامه‌های درسی آموزه‌های عدم تحمل موجب تحقیر اقلیت‌های مذهبی را تبلیغ نکنند و در جهت تسهیل همکاری بین رهبران ادیان و علمای تمام مذاهب در افغانستان به منظور تقویت تحمل مذهبی اجتماعی تلاش نمایند.
- کانگریس ایالات متحده باید:
- بودیجه مناسب را به طور مشخص برای حمایت از آزادی مذهبی یا عقیدتی در افغانستان اختصاص داده و به فعالیت‌های نظارت بر این مصارف و برنامه‌های مرتبط با همکاری سرافراز در امور بازسازی افغانستان ادامه دهید.

منابع و فعالیت‌های کلیدی USCIRF

- [استماع: محافظت از عبادتگاه‌ها و اماکن مقدس](#)
- [آخرین اخبار کشور: ترویج آزادی مذهبی در افغانستان](#)

مقدمه

افغانستان دارای یک مجموعه متنوع از اقوام است از جمله پشتون‌ها (42 فیصد)، تاجیک‌ها (27 فیصد)، هزاره‌ها (9 فیصد)، ازبک‌ها (9 فیصد)، ترکمن‌ها (3 فیصد) و بلوچ‌ها (2 فیصد). با توجه به سوابق تاریخی نیز این ملت دارای تنوع مذهبی بوده است؛ با این حال، پس از تثبیت کنترل طالبان در سال 1996 اکثریت قریب به اتفاق غیرمسلمانان از کشور گریختند. به عنوان مثال، جمعیت هندوها و سیک‌ها از 220,000 نفر در اوایل دهه 1990 به حدود 1,000 نفر تا به امروز کاهش یافته است. **جمعیت** فعلی افغانستان شامل تقریباً 99.7 فیصد مسلمان (84.7 تا 89.7 فیصد سنی و 10 تا 15 فیصد شیعه، از جمله اسماعیلیان) است و غیرمسلمانان (هندوها، سیک‌ها، بهائیان، مسیحیان، بوداییان، زرتشتیان و دیگران) 0.3 فیصد باقیمانده را تشکیل میدهند.

قانون اساسی افغانستان در سال 2004، اسلام را به عنوان دین رسمی کشور به رسمیت شناخته است و تمام قوانین پارلمان باید اصول اسلامی را رعایت کنند و برنامه‌های درسی باید بر اساس اسلام تنظیم شوند. علاوه بر این، قانون اساسی محاکم را ملزم میسازد تا در صورت فقدان مفاد قانون اساسی یا مفاد قانونی، به شریعت فقه حنفی تکیه کنند که نتیجه آن جرم‌انگاری توهین به مقدسات (مشمول مجازات اعدام)، ارتداد و تغییر دین توسط غیرمسلمانان است. قانون مبهم برای رسانه‌ها نیز "محتوای ضداسلامی" را مجرم میداند و اجرای آن به کمیسیون مقامات دولتی و روزنامه‌نگاران واگذار شده است. قانون اساسی تصریح میکند که غیرمسلمانان در اجرای "مناسک مذهبی" خود "در چارچوب قانون" آزاد هستند که باعث میشود قوانین بتوانند اعمال مذهبی آنها را محدود کرده و موازین بین‌المللی حقوق بشر را نقض نمایند.

خشونت توسط بازیگران غیردولتی

پس از تهاجم نظامی ایالات متحده در سال 2001، گروه‌های تروریستی به فعالیت خود در این کشور ادامه داده و به طیف گسترده از اهداف ایالات متحده، دولت افغانستان و اهداف غیرنظامی، از جمله اقلیت‌های مذهبی، حمله کردند. در سال 2019، حین شورش‌های مداوم ضددولتی طالبان و ISKP، که در سال 2015 ظهور پیدا کرد، این گروه‌ها به حملات علیه جوامع اقلیت مذهبی، مخصوصاً شیعیان هزاره ادامه دادند که در حکومت طالبان کافر خوانده شده و مورد **آزار** و خشونت قرار می‌گرفتند. حملات اخیر عبارت از: **بمب‌گذاری انتحاری** 17 اگست 2019 در مراسم عروسی یک زوج شیعه هزاره در کابل که موجب کشته شدن 63 نفر و زخمی شدن 182 نفر گردید؛ 6 جولای 2019، **بمب‌گذاری** در یک مسجد شیعیان در غزنی که باعث کشته شدن دو نفر و زخمی شدن 20 نفر گردید؛ بتاریخ 31 مارچ 2019، **حمله** به یک عبادتگاه و قبرستان شیعیان در کابل در جشن نوروز که باعث کشته شدن شش نفر و زخمی شدن 20 تن گردید؛ و **حمله** 7 مارچ 2019، به مراسم یادبود - عبدالعلی مزاری یک رهبر هزاره که در سال 1995 توسط طالبان کشته شد - در محله شیعه هزاره در کابل که باعث کشته شدن 11 نفر و زخمی شدن 95 تن گردید.

توانایی دولت افغانستان برای تأمین امنیت شهروندان به دلیل کنترل محدود آن بر تمام قلمرو حاکمیت خود دچار مانع شده است. دولت همچنین در قلمرو تحت کنترل خود از ظرفیت محدود برخوردار است. این مسئله شامل عدم نظارت دولت بر مؤسسات آموزشی مذهبی است و براساس **رپور** **های کشور در مورد تروریسم** سال 2018 وزارت امور خارجه، نزدیک به 100,000 مورد از 160,000 مکتب در سرتاسر کشور ثبت نشده است. وزارت حج و اوقاف **رپور میدهد** که این عدم نظارت باعث شده است تا از این نهادها برای تبلیغ آموزه‌های منطبق با ایدئولوژی افراطی طالبان استفاده

گردد و از آنها به عنوان بستر اصلی استخدام نیرو برای گروه های افراطی از بین جمعیت های آسیب پذیر بهره بگیرند.

دیگر نگرانی ها اقلیت های مذهبی

با وجود وفاداری صریح بسیاری از اعضای جوامع رو به زوال غیرمسلمان به میهن خود، آنها به دلیل تبعیض های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی، حملات مداوم گروه های افراطی، و عدم تمایل دولت برای تأمین امنیت کافی را احساس میکنند که تحت فشار هستند تا افغانستان را ترک نمایند. تعداد از خانواده های سیک ها به دلیل کمبود مسکن به زنده گی در نیایشگاه ها رو آورده اند و با محدودیت های در زمینه مراسم تشییع جنازه خود که مستلزم سوزاندن جسد بوده و جوامع محلی مسلمان با آن مخالف هستند، مواجه شده اند. با وجود اینکه دولت محدودیت علیه اقلیت های مذهبی برای ساخت عبادتگاه ها اعمال نکرده است هندوها - و همچنین مسیحیان - برای جلوگیری از انتقام احتمالی گروه های افراطی عبادتگاه های متمایز از نظر بصری را کنار گذاشته و از ساختمانهای ساده و فاقد مشخصه بهره میگیرند. در سال 2007، ریاست عمومی فتواها و حسابهای دیوان عالی کشور مذهب بهائی را کفرآمیز اعلام کرد. جامعه بهائی از آن زمان به بعد مخفیانه زنده گی میکند.

سیاست کلیدی ایالات متحده

دولت ایالات متحده از سال 2001 از طریق برنامه های مختلف نظامی، ضدتروریستی، اقتصادی و کمک های بشردوستانه شدیداً در افغانستان

مشارکت نموده است. با اینکه افغانستان همچنان محور اصلی سیاست ایالات متحده در جنوب آسیا باقی مانده است، دولت ترمپ ابراز تمایل کرده است که 14,000 سرباز آمریکایی باقی مانده در این کشور را از آنجا خارج کند. در پی دستیابی به این هدف، در سال 2019 اولویت ایالات متحده مذاکرات دشوار صلح با رهبری طالبان در دوحه، قطر بود که نتیجه آن توافقنامه صلح بود که در اواخر فیبروری 2020 به امضا رسید. با این حال، در جریان سال 2019 دولت افغانستان به هیچ یک از دورهای بی شمار مذاکرات دعوت نشد، زیرا طالبان تا رسیدن به توافق خروج با ایالات متحده از مذاکره با رهبری سیاسی افغانستان امتناع نمودند. در جریان مذاکرات بین نماینده گان ایالات متحده و طالبان، مذاکره کننده گان آمریکایی به رهبری زلمی خلیلزاد نماینده خاص ایالات متحده در افغانستان تلاش های خود را بر روی منافع ضدتروریسم ایالات متحده متمرکز نمودند. آنها به دنبال اطمینان از این مسئله بودند که طالبان رابطه خود را با القاعده قطع کند و افغانستان دوباره به پایگاه عملیاتی برای گروه های تروریستی بین المللی تبدیل نشود. در این مذاکرات علناً گفتگوهای اندک در مورد هرگونه تضمین حمایت از آزادی مذهبی مطرح شده است. در دسامبر 2019، وزارت امور خارجه، هم طالبان و هم ISKP را به دلیل مشارکت در نقض جدی آزادی مذهبی به عنوان "نهادهای نگران کننده" تعیین کرد.